

EGY HÉT CAMPOBASSÓBAN

Már hónapokkal az utazás előtt izgatottan vártuk, hogy milyen lesz Olaszország, a cseréink és hogyan fogunk majd beszélgetni velük. Mivel mi látogattuk meg őket először, nem tudtuk előre, hogy kihez kerülünk. Az egyik irodalomórán érkezett az első üzenet tőlük. Hamarosan mindenki kapcsolatba lépett a cseréjével és elkezdődtek a beszélgetések. Az olaszok készítettek egy Whatsapp csoportot, ahol közösen tudtunk kommunikálni.

Elérkezett a várva-várt nap. Az utazás zökkenőmentesen telt. A cseréink az iskolájukban vártak minket, és amint beléptünk az épületbe mindenki keresni kezdte a társát. Rövid köszöntés és ismerkedés után jöttek a szülők, hogy hazavigyenek minket. A kocsiban pedig elhalmoztak minket kérdésekkel az utazásról, amikre nem győztünk válaszolni a fáradtság és az új környezet miatt.

Miután megérkeztünk a cserénk házába, körbevezettek minket, bemutatkoztunk a család többi tagjának, elfoglaltuk a szobánkat és átadtuk az ajándékokat. Végül elérkezett a vacsora ideje. Fontos tudni, hogy az olaszok minden étkezés alkalmával nagyon sokat esznek, és ez most sem volt másképp. Elsőként valamilyen tésztával indítanak és a második fogás pedig általában húsféle különféle köretekkel és salátával. Befejezőként gyümölcsöt vagy tipikus olasz desszerteket fogyasztanak. Néha már úgy éreztük, hogy nem tudunk többet enni, és csodálkozva néztük, ahogy ők szednek maguknak még egy adagot.

Másnap az idő nagy részét városnézéssel töltöttük és megismertük Campobasso

legfontosabb nevezetességeit. Mivel kisvárosról van szó, a polgármester tudott időt szakítani arra, hogy személyesen üdvözljön minket. Az este folyamán egy pizzériában voltunk, ami az első nagyobb közös program volt, ahol a társaság is egyre jobban összebarátkozott. A következő napot szintén a városban töltöttük és megnéztük a Giro d'Italia campobassói szakaszát, ami a világ egyik leghíresebb kerékpárversenye.

Pénteken egész napos kirándulás volt két tengerparti városba. Először Vastoban álltunk meg, ahol véletlenül megint összetalálkoztunk a Giro d'Italia útvonalával, ezért sajnós a központ egy része le volt zárva. De itt pillantottuk meg utunk során először a tengert. Ezután Termoli következett, ahol az időnket fagyizással, a tengerparti sziklák megmászásával, napozással töltöttük. Este az egyik csere születésnapját ünnepeltük meg egy kisebb bérelt helyiségben, ahol táncolhattunk és beszélgethettünk.

Másnap kora reggel indultunk Dél-Olaszország egyik legfontosabb városába, Nápolyba. Ellátogattunk a Museo Archeologico-ba, ahol rengeteg érdekes szobrot, festményt és Pompeiből kimenekített mozaikot láthattunk. Az idegenvezetőnk nagyon segítőkész volt és rengeteg új dolgot tanultunk tőle. A múzeum után Nápoly főutcáján sétáltunk, ami még a római korból maradt fenn és pontosan kettészeli a várost. Ezt követően volt egy kis szabadidőnk, hogy ajándékot vegyünk és kipróbáljuk a két leghíresebb nápolyi édességet. Délután 4 körül

visszaindultunk Campobassóba. Este újabb közös programunk volt, ahol megtudhattuk, hogy buliznak az olaszok.

A vasárnapot szabadnapnak hagyták, mert az olaszoknak nagyon fontos a család. Voltak, akik otthon maradtak, de olyan is akadt, aki megismerte a család többi tagját vagy a környező falvakban nézelődött. Este egy búcsúbulit tartottunk, amihez megint egy bérelt helyiség állt rendelkezésünkre, ahova rengeteg pizzát rendeltünk és beszélgettünk. Ez volt az utolsó éjszakánk Campobassóban. Reggel többen sírva köszöntek el a cseréiktől, akik meghívtak minket, hogy nyáron is töltsünk el

egy kis időt együtt. Nagyon furcsa érzés volt, hogy egy hét után haza kellett jönnünk és visszarázódnunk a nyüzsgő pesti életbe.

A diákcsere program nagyon hasznosnak bizonyult minden szempontból. Rengeteg új dolgot ismertünk és tanultunk meg az olasz kultúráról, valamint mély barátságok kötődtek, amik reméljük sokáig fognak tartani. Alig várjuk, hogy szeptemberben végre mi mutathassuk meg városunkat az olasz cserediákoknak.

Köteles Vanda, Ujvári Julianna, Szöllősi András 10.d

